NORAKSTS

Lieta Nr.42697708
A00434-10/34

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Jelgavā, 2010.gada 8.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Apšeniece,

piedaloties pieteicējam *A.M.*,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ieslodzījuma vietu pārvaldes pārstāvei *O.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.M.* pieteikumu par Ieslodzījuma vietu pārvaldes 2008.gada 22.augusta lēmuma Nr.1/17-M/3375/3407 atcelšanu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) 2008.gada 22.augusta lēmumu Nr.1/17-M/3375/3407 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Jēkabpils cietuma priekšnieka v.i. 2008.gada 17.jūlija lēmums par soda piemērošanu notiesātajam (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru *A.M.* (turpmāk – pieteicējs) piemērots disciplinārsods – izteikts rājiens.

Lēmumā norādīts, ka atbildētājs veica pārbaudi un pieprasīja dokumentus no Jēkabpils cietuma administrācijas. Izvērtējot dokumentus, atbildētājs konstatēja, ka disciplinārsods piemērots pamatoti.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, 2008.gada 1.septembrī pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu Ls 10000 apmērā.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Ziņojumā minētie fakti ir apmelojoši. Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieks tādējādi pieteicējam atriebjas par to, ka pieteicējs vērsās tiesā pret Jēkabpils cietuma administrāciju sakarā ar pieteicēja pretlikumīgu atlaišanu no katla mašīnista amata.

[2.2] Piemērotais disciplinārsods pieteicējam liedz saņemt augstāko režīma pakāpi, kā arī uzturēšanās režīma mīkstināšanu.

[2.3] Atbildētājs nav izskatījis pieteicēja sūdzību pēc būtības.

[2.4] Pieteicējam ir tiesības uz morālā kaitējuma Ls 10000 atlīdzinājumu, kas viņam nodarīts ar Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieka rīcību.

[3] 2008.gada 30.oktobrī atbildētājs iesniedzis tiesā rakstveida paskaidrojumu, kurā norāda, ka pieteikums nav pamatots Lēmumā minēto apsvērumu dēļ.

Papildus atbildētājs norāda, ka nav pamata izskatīt jautājumu par morālā kaitējuma atlīdzināšanu, jo attiecībā uz šo prasījumu pieteicējs nav ievērojis iepriekšēju ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

[4] 2009.gada 8.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja 2009.gada 28.septembra iesniegums, kurā pieteicējs norāda, ka viņam nav pretenzijas pret Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieku un viņa sastādīto ziņojumu, kas bija pamatā sākotnējā lēmuma pieņemšanai. Atbildētāja neprofesionalitātes un nolaidības dēļ pieteicējam ir nodarīts morālais kaitējums.

[5] 2009.gada 12.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja 2009.gada 5.oktobra iesniegums, kurā norādīts, ka saistībā ar tiesvedību šajā administratīvajā lietā Jēkabpils cietuma administrācija izdara uz pieteicēju spiedienu.

[5.1] Ierodoties Jēkabpils cietumā no 2009.gada 9.septembra tiesas sēdes, pieteicējs vairāk kārt ir disciplināri sodīts un ievietots soda izolatorā no 2009.gada 18.septembra līdz 2009.gada 2.oktobrim.

[5.2] 2009.gada 29.septembrī pieteicējam tika pastiprināts uzturēšanās režīms.

[5.3] No 2009.gada 5.oktobra pieteicējam ir liegts apmeklēt suvenīru cehu.

[5.4] 2009.gada 21.septembrī, kad pieteicējs soda izolatorā septiņas diennaktis izcieta pirmo disciplinārsodu, Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieks uzspieda pieteicējam rakstīt iesniegumu Administratīvajai rajona tiesai par to, ka pieteicējam nav nekādu pretenziju par piemēroto disciplinārsodu, pretenzijas ir vienīgi pret atbildētāju. Atsakoties pildīt cietuma priekšnieka vietnieka norādījumus, pieteicējam tika piemērots jauns disciplinārsods – septiņas diennaktis soda izolatorā.

2009.gada 28.septembrī pieteicējs piekrita šādu iesniegumu uzrakstīt, lai tiktu izlaists no soda izolatora un viņam vairs nepiemērotu disciplinārsodus.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā un tā papildinājumā ietvertajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz Lēmumā noradītajiem apsvērumiem.

**Motīvu daļa**

[7] Tiesa konstatē, ka pieteikumā pieteicējs lūdz atcelt Lēmumu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2008.gada 26.septembra lēmumu pieteikums pieņemts par Lēmuma atcelšanu.

Tiesa konstatē, ka ar sākotnējo lēmumu pieteicējam piemērots Latvijas Sodu izpildes kodeksa (turpmāk – LSIK) 70.panta pirmās daļas 2.punktā minētais sods. Atbilstoši LSIK 71.panta piektajai daļai *(redakcijā, kas bija spēkā sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdi)*, ja notiesātajam gada laikā pēc soda uzlikšanas nav uzlikts jauns sods, tas uzskatāms par dzēstu.

No minētās tiesību normas tiesa secina, ka uz šo brīdi lēmums par disciplinārsoda piemērošanu ir spēku zaudējis administratīvais akts, jo tas jau ir izpildīts, proti, pieteicējs piemēroto disciplinārsodu jau ir izcietis. Ņemot vērā faktu, ka tiesa nevar atcelt lēmumu, kas ir jau izpildīts, tiesai ir pamats izvērtēt tikai Lēmuma tiesiskumu, nelemjot par tā atcelšanu. Turklāt gan pārbaudot Lēmuma atcelšanas nepieciešamību, gan izvērtējot tā prettiesiskumu, tiesai ir jāpārbauda pārsūdzētā administratīvā akta tiesiskums, tātad pārbaudes priekšmets ir identisks.

Līdz ar to tiesa nodibina, ka prasījuma priekšmets lietā ir par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

[8] Tiesa konstatē šādus lietas apstākļus.

[8.1] 2008.gadā 15.jūlijā */amats/* sastādīja ziņojumu par notiesātā soda izciešanas režīma pārkāpumu *(lietas I sējums, 44.lapa)* par to, ka plkst.15:20 pieteicējs smēķēja neatļautā vietā, suvenīru ceha darba telpā, pārkāpjot Iekšējās kārtības noteikumu 45.4.apakšpunktu.

Ziņojumā pieteicējs paskaidro, ka šo faktu noliedz, jo nav smēķējis, uzskata, ka cietuma administrācija viņam atriebjas un veic represijas.

[8.2] 2008.gada 16.jūlijā notiesātais *V.J.Z.* sniedza paskaidrojumu Jēkabpils cietuma Drošības daļas priekšniekam *(lietas I sējums, 57.lapa)* par to, ka 2008.gada 15.jūlijā ap plkst.15:00 Jēkabpils cietuma priekšnieka v.i. apmeklēja suvenīru cehu, kurā

atradās pieteicējs, *J.V.Z.* un notiesātais *S.P. V.J.Z.* strādāja, sarunājās ar *S.P.* un dzirdēja, kā Jēkabpils cietuma priekšnieka v.i. pieteicējam izteica aizrādījumu par smēķēšanu darba telpā.

[8.3] 2008.gada 15.jūlijā notiesātais *S.P.* sniedza paskaidrojumu Jēkabpils cietuma priekšniekam *(lietas I sējums, 58., 67.lapa)* par to, ka 2008.gada 15.jūlijā ap plkst.15:00 uz suvenīru cehu atnāca Jēkabpils cietuma priekšnieka v.i. un ieraudzīja, ka pieteicējs smēķē, teica, lai pieteicējs nāk uz dienesta telpu rakstīt paskaidrojumu par smēķēšanu darba vietā. Cehā atradās arī notiesātais *V.J.Z.*

[8.4] 2008.gada 17.jūlijā Jēkabpils cietuma priekšnieka v.i. pieņēma sākotnējo lēmumu *(lietas I sējums, 43.lapa).*

[8.5] 2008.gada 31.jūlijā Jēkabpils cietuma priekšnieka v.i. sastādīja izziņu *(lietas I sējums, 56.lapa)*, kurā norādīts, ka 2008.gada 15.jūlijā, veicot apgaitu pa cietuma teritoriju plkst.15:20 Jēkabpils cietuma priekšnieka v.i. iegāja suvenīru ceha darba telpās, kur konstatēja, ka pieteicējs smēķē. Saskaņā ar ugunsdrošības noteikumiem suvenīru cehā ir aizliegts smēķēt. Bez pieteicēja suvenīru cehā atradās arī notiesātie *V.J.Z.* un *S.P.*, kuri notiekošo redzēja. Pieteicējam tika sastādīts ziņojums par soda izciešanas režīma pārkāpumu. Neskatoties uz minēto, pieteicējs turpina strādāt suvenīru cehā un nekāda rakstura represijas pret viņu netiek veiktas.

[8.6] 2008.gada 22.augustā atbildētājs pieņēma Lēmumu *(lietas I sējums, 5.lapa).*

[9] Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā procesa dalībnieku izvirzītos argumentus un pierādījumus lietā, pēc savas iekšējas pārliecības tiesa atzīst, ka pieteikums daļēji ir pamatots un apmierināms, bet daļā noraidāms.

[10] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 154.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem (..). Nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu.

Par pierādīšanas līdzekļiem administratīvajā procesā var kalpot paskaidrojumi, liecinieku liecības, rakstveida pierādījumi, lietiskie pierādījumi, eksperta atzinums, personu apvienības viedoklis.

Pārbaudot atbildētāja izvirzītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ar tiem nav pierādīts fakts, ka pieteicējs būtu smēķējis neatļautā vietā. Tiesa lielāku ticamību piešķir pieteicēja sniegtajam notikuma izklāstam šādu apsvērumu dēļ.

[11] APL 161.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Atbildētājs norāda, ka pieteicējs ir pārkāpis Ministru kabineta 2006.gada 30.maija noteikumu Nr.423 „Brīvības atņemšanas iestādes iekšējas kārtības noteikumi" 45.4.apakšpunktu, proti, atrodoties suvenīru ceha darba telpā, smēķējis neatļautā vietā. Pārkāpuma izdarīšanas fakts atbildētāja ieskatā ir pierādīts ar Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieka [8.1] ziņojumu un notiesāto [8.2], [8.3] paskaidrojumiem. Atbildētājs uzskata, ka minētie pierādījumi atspēko pieteicēja izvirzītos argumentus, noliedzot pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka [8.2] paskaidrojumā notiesātais nenorāda, ka būtu redzējis pārkāpuma izdarīšanas faktu, vien min, ka dzirdējis pieteicējam izteikto aizrādījumu. Līdz ar to tiesa uzskata, ka šāds paskaidrojums nevar apstiprināt pieteicēja izdarīto pārkāpumu. Minētais apliecina faktu, ka starp pieteicēju un Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieku bijusi vārdu pārmaiņa.

[12] Savukārt, lai vispusīgi, pilnīgi un objektīvi novērtētu [8.1] ziņojumu un [8.3] paskaidrojumu, kā arī lai šiem dokumentiem piešķirtu pierādījumu spēku, uz tiesas sēdi kā liecinieki tika izsaukti Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieks *V.R.* un notiesātais *S.P.*

[12.1] *S.P.* tiesas sēdē atteicās sniegt liecību, pamatojoties uz APL 164.panta 4.punktu. Liecinieks norādīja, ka viņa liecības varētu vērsties pret viņu pašu, jo nav nekādas garantijas, ka viņš atkal nenokļūs Jēkabpils cietumā. Kaut arī šobrīd liecinieks atrodas Liepājas cietumā, viņš pieļauj iespēju būt pārvietotam uz Jēkabpils cietumu. Tāpat liecinieks nevēlējās atbildēt uz jautājumu, vai uztur [8.3] paskaidrojumā rakstīto *(tiesas sēžu protokols, lietas II sējums, 87.lapa)*.

Tiesas sēdē *S.P.* tika brīdināts par atbildību, kas iestājas saskaņā ar Krimināllikumu par apzināti nepatiesu liecību vai par atteikšanos liecināt tādu iemeslu dēļ, kurus tiesa atzinusi par neattaisnojošiem *(lietas II sējums, 85.lapa)*.

Uzklausot *S.P.* argumentus, tiesa atbrīvoja liecinieku no liecības sniegšanas.

Situācijā, kad *S.P.* tiesas sēdē atsakās apstiprināt [8.3] paskaidrojumā rakstīto, tiesai rodas pamatotas šaubas par šāda paskaidrojuma iegūšanas līdzekļiem. Turklāt [8.3] paskaidrojums var kalpot kā pierādījums tikai tad, ja tas ir nostiprināts ar likumā noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem. Konkrētā gadījumā šis pierādījums būtu pieļaujams, ja tiesas sēdē *S.P.*, būdams brīdināts par liecinieka atbildību, to apstiprinātu. Tā kā liecinieks no liecības sniegšanas atteicās, tiesa [8.3] paskaidrojumu neatzīst par pierādījumu administratīvajā lietā.

[12.2] Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieks *V.R.* tiesas sēdē liecināja, ka, pildot cietuma priekšnieka pienākumus, aizturēja pieteicēju par smēķēšanu darba vietā, izsauca viņu uz dienesta kabinetu, sastādīja ziņojumu, piedāvāja pieteicējam uzrakstīt paskaidrojumu. Mutiski pieteicējs piekrita pārkāpumam, taču rakstiski to neatzina. Liecinieks personīgi redzēja, ka pieteicējs suvenīru cehā smēķēja. Pieteicējam blakus bija divi notiesātie, kuri nesmēķēja, bet visu redzēja. Pēc ziņojuma sastādīšanas liecinieka pakļautībā esošais darbinieks izsauca notiesātos *Z.* un *P.*, kas pārkāpumu redzēja, un paņēma no viņiem paskaidrojumus. *P.* paskaidrojumu rakstīja liecinieka klātbūtnē. *P.* teica lieciniekam, ka redzējis, kā pieteicējs smēķē. Liecinieks lūdza *P.*, lai viņš arī uzraksta to, ko redzēja. *P.* paskaidrojumu rakstīja labprātīgi.

Atgriežoties no tiesas sēdes, pieteicējs tika ievietots karantīnas kamerā, kur viņš izteica lūgumu parunāt ar liecinieku. Pieteicējs teica, ka apmaiņā pret divām cigaretēm viņš uzrakstīs tiesai iesniegumu par to, ka viņam nav nekādu pretenziju pret liecinieku. Šo [4] iesniegumu *(lietas I sējums, 81.lapa)* pieteicējs rakstīja labprātīgi *(tiesas sēžu protokols, lietas II sējums, 87.-88.lapa)*.

Novērtējot liecinieka *V.R.* liecību, tiesa konstatē tajā pretrunas ar citiem lietā noskaidrotiem apstākļiem, kā arī pamatu apšaubīt to patiesumu un objektivitāti.

[12.2.1] Liecinieks apgalvo, ka abi notiesātie redzējuši, kā pieteicējs smēķē. Taču no [8.2] paskaidrojuma neizriet, ka notiesātais *V.J.Z.* šādu faktu būtu redzējis.

[12.2.2] Tiesa konstatē, ka laikā, kad pieteicējs uzrakstīja [4] iesniegumu, viņš izcieta disciplinārsodu soda izolatorā *(lietas II sējums, 34.lapa)*. Laika posmā no 2009.gada 18.septembra līdz 2009.gada 24.septembrim pieņemti lēmumi, ar kuriem pieteicējam piemēroti pieci disciplinārsodi par vienveidīgiem disciplīnas pārkāpumiem *(lietas II sējums, 27.-37.lapa)*. Gan [5] iesniegumā *(lietas I sējums, 83.lapa)*, gan tiesas sēdē *(tiesas sēžu protokols, lietas I sējums, 108.lapa)* liecinieks apstiprināja, ka [4] iesniegumu rakstījis, lai tiktu izlaists no soda izolatora un viņam pārtrauktu piemērot disciplinārsodus.

Tiesas ieskatā ar iepriekš minētajiem lietas apstākļiem neapstiprinās liecinieka norāde, ka [4] iesniegumu pieteicējs rakstījis pēc savas iniciatīvas apmaiņā pret divām

cigaretēm. Savukārt pieteicēja [5.4] apsvērumi loģiski izriet no lietā konstatētajiem faktiem.

[12.2.3] Tiesas ieskatā liecībā norādītais, ka [8.3] paskaidrojums rakstīts pēc liecinieka pakļautībā esošā darbinieka pieprasījuma, liecinieka klātbūtnē, kad liecinieks mutiski ir saņēmis notiesātā apgalvojumu, ka redzējis pieteicēju smēķējam, un izteicis notiesātajam lūgumu uzrakstīt to, ko redzējis, ir par pamatu apšaubīt [8.1] ziņojumā ietverto faktu patiesumu.

Tiesa ņem vērā apstākli, ka liecinieks ir Jēkabpils cietuma augsta amatpersona un notiesātie atrodas viņa tiešā pakļautībā. Tiesa uzskata, ka šādas sociālās attiecības nebalstās uzticībā un patiesumā, bet gan pakļauto vēlmē nekonfliktēt ar augstāk stāvošu personu. Minētais netieši izriet no *V.R.* liecības.

Proti, paskaidrojumus no notiesātajiem pieņēmis liecinieka pakļautībā esošais darbinieks. Tādējādi liecinieks apliecina savu varas pozīciju, uzsverot amatpersonas pakļautību viņam, nevis norādot uz formālo amatpersonas statusu. Līdz ar ko tiesai ir pamats uzskatīt, ka liecinieka pieminētā amatpersona atrodas liecinieka ietekmē un ir ieinteresēta savus amata pienākumus veikt atbilstoši liecinieka norādījumiem.

Savukārt apstāklis, ka [8.3] paskaidrojums rakstīts liecinieka klātbūtnē, kad liecinieks pirms tam ir veicis dialogu ar notiesāto un norādījis, kas viņam rakstāms, ir apliecinājums liecinieka rīcības neobjektivitātei un centieniem nodrošināties ar pierādījumiem, kas attaisnotu un apstiprinātu [8.1] ziņojumā norādītos faktus.

[13] Tiesas sēdē pieteicējs apgalvoja, ka laika periodā, kad viņš apmelots smēķēšanā neatļautā vietā, viņš vispār nesmēķēja *(tiesas sēžu protokols, lietas I sējums, 70.lapa)*. Lai pārbaudītu pieteicēja apgalvojumu, tiesa izprasīja no Jēkabpils cietuma informāciju par cietuma veikalā iegādātajām precēm.

No pieteicēja personīgās naudas uzskaites kartes *(lietas I sējums, 86.-90.lapa)* un cietuma veikala čekiem *(lietas I sējums, 91.-99.lapa)* tiesa konstatē, ka laika periodā no 2008.gada 4.janvāra līdz 2008.gada 30.jūlijam pieteicējs cietuma veikalā ik mēnesi iegādājies tabakas izstrādājumus. Tomēr jūlijā iegādātās 11 cigarešu paciņas ir daudz mazāks skaits, salīdzinot ar pārējiem mēnešiem.

Turklāt tiesa konstatē, ka pietiecējs vienmēr iegādājies dažādus tabakas izstrādājumus. Līdz ar ko tiesa secina, ka cigaretes nebija paredzētas tikai pieteicēja personīgam patēriņam.

Minētais savukārt apliecina, ka pat situācijā, ja pieteicējs nesmēķētu, viņš turpinātu veikalā iegādāties tabakas izstrādājumus.

Arī tiesas sēdē pieteicējs apliecināja, ka cietumā cigaretes kalpo savstarpējiem norēķiniem un kā vērtīgs ieguldījums nākotnei *(tiesas sēžu protokols, lietas II sējums, 86.lapa)*.

Tādējādi tiesa uzskata, ka cigarešu iegāde cietuma veikalā nevar ne apstiprināt, ne noliegt faktu, vai pieteicējs konkrētajā laika periodā ir smēķējis.

[14] Pamatojoties uz [11], [12] secināto, tiesa atzīst, ka Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieka [8.1] ziņojums ir neobjektīvs pierādījums un neapliecina, ka pieteicējs būtu pārkāpis iekšējās kārtības noteikumus, jo citi lietā noskaidrotie apstākļi liek apšaubīt tā patiesumu.

Tā kā sākotnējais lēmums pieņemts, pamatojoties uz vienpusējiem pierādījumiem, bet Lēmumā atzīts, ka pierādījumi novērtēti pareizi, tiesa secina, ka Lēmums ir prettiesisks administratīvais akts.

[15] Saskaņā ar APL 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. APL 93.panta pirmā un otrā

daļa noteic, ka, iesniedzot iesniegumu par administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu, vienlaicīgi var prasīt atlīdzinājumu. Ja (..) kaitējumu nodarījusi augstāka iestāde apstrīdēšanas procesā, pieteikumā par administratīvā akta vai faktiskās rīcības pārsūdzēšanu vienlaicīgi var prasīt arī atlīdzinājumu.

Tiesa konstatē, ka pieteicējs, vēršoties ar pieteikumu tiesā, norādījis uz savām tiesībām saņemt morālo kaitējumu Ls 10000 apmērā, kas viņam nodarīts ar Jēkabpils cietuma priekšnieka vietnieka rīcību.

Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka ar prasījumu par morālo kaitējumu nav vērsies pie atbildētāja, jo uzskatīja, ka atbildētājs atcels sākotnējo lēmumu. Taču, neveicot lietas apstākļu pārbaudi, atbildētāja nolaidības dēļ pieteicējam ir radīts morālais kaitējums *(tiesas sēžu protokols, lietas I sējums, 71.lapa)*.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka lietas izskatīšanas laikā pieteicējs ir precizējis prasījumu, uzskatot, ka morālo kaitējumu viņam nodarījusi augstāka iestāde apstrīdēšanas procesā.

Novērtējot lietā savāktos pierādījumus, tiesa [11] – [14] atzina, ka disciplinārsods pieteicējam piemērots nepamatoti. Turklāt, tiesas ieskatā, spriedumā konstatētie apstākļi varēja pieteicējam radīt morālo kaitējumu.

Taču tiesa neuzskata, ka atbildētājs, izskatot sākotnējo lēmumu un novērtējot lietas apstākļus, apstrīdēšanas procesā būtu pieļāvis pārkāpumus. Tiesa nekonstatē, ka atbildētājs nebūtu veicis lietas apstākļu pārbaudi. Savas kompetences robežās atbildētājs ir ieguvis informāciju un izvērtējis to. Apstāklis, ka atbildētājs pierādījumus novērtējis pretēji tiesas vērtējumam, nav uzskatāms par pārkāpumu.

Tā kā lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētājs apstrīdēšanas procesā būtu rīkojies prettiesiski, tiesa atzīst, ka pieteicējam nav pamata prasīt morālā kaitējuma atlīdzinājumu par apstrīdēšanas procesā pieļautajiem pārkāpumiem.

Tomēr tiesa vērš pieteicēja uzmanību, ka atbilstoši APL 93.panta trešajai daļai (..) atlīdzinājumu iestādei var prasīt, ja ir pabeigta attiecīgās administratīvās lietas izskatīšana pēc būtības ((..) ir stājies spēkā tiesas spriedums (..)). Atbilstoši LSIK 71.panta piektajai daļai tiesas spriedums šajā lietā nav pārsūdzams, tas stājas spēkā ar tā sastādīšanas dienu. Tādējādi ir uzskatāms, ka attiecīgās administratīvās lietas izskatīšana pēc būtības ir pabeigta un pieteicējs var vērsties pie atbildētāja ar atlīdzinājuma prasījumu par morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar prettiesisko sākotnējo lēmumu.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un Latvijas Sodu izpildes kodeksa 71.panta piekto daļu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**atzīt par prettiesisku** Ieslodzījuma vietu pārvaldes 2008.gada 22.augusta lēmumu Nr.1/17-M/3375/3407.

**Noraidīt** Artūra Mūrniekam pieteikumu par morālā kaitējuma Ls 10000 apmērā atlīdzinājumu.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese *(paraksts)* L.Apšeniece

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ L.Apšeniece

Jelgavā, 2010.gada 8.janvārī